ANUL XVII. — No. 3465

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60 · Administraţia . . 3.26.60 · Redacţia . . . 3.26.69



6 Pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Joi 2 Maiu 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 București

FINALA AŞTEPTATA

Marea finală aşteptată de noi a avut loc. A fost un joc magnific în care cele două echipe ale footballului românesc au confirmat reputaţia lor şi au întărit prestigiul matchului decisiv al unei competiţii care n'a cucerit încă definitiv galoanele popularităţii.

Lupta celor doui giganţi ai footballului românesc, lupta celor două echipe cari prin rivalitatea lor întreţin interesul naţional pentru acest sport şi animaţia bucureşteană, a durat două ore. In acest interval am asistat la o întrecere în care pe lângă forţa atletică a combatanţilor, s'au afirmat vizibil resurse footballistice considerabile.

O repriză ne-a oferit un Rapid funcţionând la perfecţie, al doilea mi-temps ne-a adus un Venus uluitor de refăcut, iar prelungirile au fost un spectacol minunat furnizat de 22 atleţi în plin efort.

Ce splendoare această finală în toată accepţia noţiunii legată de un joc având semnificaţia celui de eri.

Energie cheltuită pentru apărarea culorilor, o cursă îndrăcită după balon, şarje virile, joc hotărît lipsit de arabescuri însă plin de viaţă, au dat ciocnirii de eri alura unui spectacol footbalistic cum n'am văzut de multă vreme.

După ce timp îndelungat specialişti improvizaţi, oameni convinşi că dela ei începe istoria footballului românesc, maeştrii cari n'au fost ucenici, încearcă să ne convingă că situaţia primară a footballului reclamă intervenţia ştiinţifică a celor cari n'au jucat niciodată dar sunt profesori..., Venus — Rapid de eri a însemnat un reconfortant şi o punere la punct...

Echipele noastre fruntaşe, în bună condiţie fizică, arată adevărata faţă a footballului românesc.

15.000 spectatori au vibrat eri trăind emoţiile unei partide care a avut pecetea finalei din prima până în ultima clipă.

Suporterii şi-au susţinut echipele cu căldură. Iubitorii de joc frumos au fost încântaţi.

Fluidul magnetic care se stabileşte între spectatori şi echipe atunci când joacă bine, a electrizat publicul din primul moment..

Publicul nostru care rămâne indiferent în faţa grandomaniei «savanţilor», ce caută scuze în «nepriceperea spectatorilor» are instinctul jocului frumos, a footballului adevărat, şi a luptei cavalereşti. Cu energia cu care altă dată a desaprobat fantezia şi nepriceperea servite în staniolul teoriilor ştiinţifice, eri a aplaudat tot timpul, a aclamat două echipe care au jucat football de calitate, apărându-şi culorile clubului cu elanul care înseamnă totul în acest sport, asigurând prin calitatea jocului valoarea unei finale mari, a unei finale care va rămâne unul din capitolele frumoase ale istoriei Cupei României.

Mereu cu gândul la selecţiune, dar mai ales la greşelile cari se fac în acest domeniu e cazul să ne oprim o clipă la partida formidabilă făcută de doi oameni: Ploeşteanu şi Bodola.

Amândoi au fost înlăturaţi de «oamenii de ştiinţă» spre a face locul lui Mihăilescu, Bogdan şi Reuter... Jocul de eri care nu difera mult de partidele făcute de o lună încoace, arată că cei mai buni interi din ţară sunt Bodola şi Ploeşteanu. Prin felul cum ştiu să colaboreze cu liniile defensive, prin uşurinţa cu care au trecut eri din apărare în atac, Bodoia şi Ploeşteanu ne-au făcut să ne gândim la matchul cu Italia.

Ambiţia unui om a privat echipa României de interii ei fireşti, ambiţia unui om care se crede «Napoleonul footballului românesc şi căruia i s'a dat un credit nelimitat» a făcut ca la Roma să nu-i avem pe Bodola şi Ploeşteanu. Folosul care l'ar fi reprezentat utilizarea lor a fost sesizat de toţi sportivii, cari privind jocul minunat de adevăraţi interi se mirau cum e posibil să se treacă peste aceşti jucători dacă se selecţionează competent şi obiectiv.

X. Y.

Continuare în pag. II-a

120 de minute de match

Venus şi Rapid, după o luptă demnă de legendă au încheiat la egalitate: 2-2 (1-2)

Prima finală a Cupei României care se termină fără un învingător

Atmosfera marilor finale din Cupa Angliei a fost trăită eri după amiază la ANEF. Partida finală Venus — Rapid a isbutit să ne dea o imagine vie a marilor jocuri din apus, căci întâlnirea dintre cele două formaţii a pasionat dela un capăt la altul, a electrizat asistenţa vreme de 120 de minute. Nu am trăit de mult emoţiile pe care le-am avut eri. Ne-am integrat în febra matchului, nu am simţit nicio secundă frigul care l'am descoperit târziu după consumarea întâlnirei şi am luat parte fază cu fază la spectacolul pasionant depe stadion.

E foarte adevărat că am văzut mult prea puţine jocuri frumoase în acest an şi eram dornici să admirăm ceva mai bun decât o partidă banală din campionatul nostru. Matchul Rapid — Venus a fost o adevărată destindere.

2-2. A fost match nul; dar cine ar fi ghicit că scorul s'ar fi oprit aci? Ar fi trebuit să fiţi alături de noi, în tribună, să vedeţi cum balonul se perinda dela o poartă la alta, să-i fi urmărit traectoria dela Bodola la Ploeşteanu, dela Bogdan la Sipoş, să fi tresărit de emoţia shotului lui Baratki şi apoi să fi aşteptat replica. A început furtunos Rapid, cu atacuri technice care îl arătau pe Ionică Bogdan ca un magnific extrem, depăşind adversari, mâncând metri întregi şi apoi centrând



HUMIS

In treizeci de minute Rapid a avut două goaluri. Lăsa impresia că va câştiga la scor când Venus s'a trezit şi a isbucnit ca un vulcan. Puţin înainte de sfârşitul primei reprize a marcat un goal apoi, trei minute înainte ca partida să se încheie l'a obţinut pe al doilea. Intre cele două puncte venusiste care a consfinţit drawul inechitabil de eri, Venus a dominat limpede, a atacat cu violenţă, a stăpânit jocul. Dar nu a marcat.

O înaintare incompletă

Şi nu a marcat fiindcă negrii au jucat cu o căruţă cu trei roate. Humis n'a putut juca iar Petea nu deţine cea mai bună formă. Ianossi, inventiv, l'a trecut pe Iordache centru (mai apoi inter) şi pe Ene aripă pe stânga. E o formulă ad hoc care nu poate da şanse regulate negrilor dar care asigură o ofensivă destul de bună.

Inaintarea Venusului n'a cunoscut însă prea multe schimbări în ultimii doi ani. A avut în total opt titulari. (La cei de eri se adaugă Cârciog, Petea şi Humis). Niciodată însă Venus nu se încumetă să joace cu trei extreme şi nici un centru specialist. Plecând cu Iordache centru înaintaş, Venus a ştiut foarte bine că nu mai poate conta pe un centru creator. A lăsat această sarcină pe spinarea liniei de mijlocaşi care a avut astfel un rol uriaş: primo: acela de a ţine o linie de aur cu Sipoş, Auer, Baratki şi Bogdan; secundo: să aibe grije să dea minigi aripilor şi interilor căci treaba aceasta nu o putea face Iordache.

Se înţelege deci că jucând şchiop Venus şi-a redus din şanse şi deci din eficacitate. E motivul pentru care a cedat pasul în partea primă a jocului.

SE CAŞTIGA OMOGENITATE

Când în partea doua a partidei Bodola a trecut centru, negrii s'au obişnuit cu formula lor de atac şi având avantagiul unei linii de mijlocaşi în magnifică formă au dominat. Că nu au marcat mai mult este altă problemă care trebuie să-şi găsească explicaţia şi în foarte buna apărare rapidistă care a ştiut să fie distructivă până la maximum.

Negrii au fost superiori şi în prelungiri. Aci şi-au manifestat buna lor condiţie fizică. Dacă în aceste 30 de mnute ar fi avut pe Humis e sigur că finala n'ar mai fi fost rejucată.

Nu este mai puţin adevărat că Venus a avut drept adversar în ultima parte a jocului o echipă lipsită de vigoare. Este un lucru recunoscut că Rapid nu poate depăşi 90 de minute de joc. Nu mai este de mult o echipă deluptă căci Auer şi Sipoş ţin greu distanţa, iar Radu Florian — cu tot talentul său — e debil pentru 120 de minute. Este foarte greu de jucat 90 de minute în acelaş ritm de forţă. Când partida se întinde cu alte 30 de minute efortul e cu atât mai greu.

A fost deci un noroc mare că Rapid a scăpat în prelungiri şi acest lucru îl datorează în mare măsură tinereţei apărărei.

Filmul partidei

Echipele apar pe teren în următoarea înfăţişare:

RAPID: Rădulescu, Marton, Lengheriu, Vintilă, Răşinaru, Moldoveanu, Sipoş, Radu Florian, Baratki Auer, Bogdan.

VENUS: David, Sfera, Negrescu, Demetrovici, Iuhasz, Lupaş, Orza, Ploeşteanu, Iordache, Bodola, Ene.

CONDUCE D. EMIL KRONER



Sipoş, în plină cursă, este «încolţit» de Lupaş şi Negrescu.

Face impresie faptul că Rapid a revenit la soluţia unui atac cu Bogdan aripă şi Auer inter stânga, după cum galeria simte lipsa lui Humis. Venus joacă pentru prima dată într'un joc cu un atac inedit.

Şi matchul începe cu câteva acţiuni repezi.

Jocul este destul de aprig dar nu cu viteza pe care o scontam. Se încearcă acţiuni de maximă situaţie. E pricina pentru care se fac atacuri de eficacitate netă.

Iată un atac al lui Auer. Sipoş este larg deschis, dar nu isbuteşte să-l întreacă pe Lupaş, care i-a eşit înainte.

E rândul lui Baratki să atace. Trece mingea lui Radu Florian, care o înapoiază lui «Gussi». Doi paşi mai are vedeta blondă de făcut şi apoi un shot fulgerător, sus pe stânga. David plonjează inutil căci balonul e plasat cu pricepere. E 1-0 şi minutul 23.

Un nou atac rapidist şi David acordă corner. Sipoş bate bine dar balonul se pierde.

ATACA VENUS

Negrii au un atac prin Orza. E însă pierdut în favoarea lui Lengheriu. Nici acum partida nu capătă ritm. Se întrebuinţează acelaş atac lent. Sfera ajunge un balon, atacă însă periculos (articolul 13!) pe Radu Florian şi se acordă lovitură de la 18 m. care rămâne neutilizată.

In minutul următor se bate corner la poarta Rapidului. Nici acesta nu este întrebuinţat bine.

Un nou atac venusist. Ploeşteanu

ART. VOGEL

hipism în pag. IV-a)



David boxează balonul peste capul lui Baratki

ASPECTE

Venus — Rapid!..

Matchul pasiunilor şi al tuturor surprizelor..

Un match care nu are nevoie de reclamă şi care are refrenul de totdeauna: «tradiţia nu s'a desmintit şi Venus n'a putut înfrânge echipa din Giuleşti»!..

Un match despre care colegul Vogl nu poate spune: «Au fost 90 de minute, de joc dinamic», deoarece au fost 120!..

Tribunele sunt împestriţate de paltoanele scoase dela naftalină (e frig al dracului!), dar peluza populară — în ciuda tuturor moraliştilor — face.. nudism! (E goală, goluţă!).

Pe teren se dispută obişnuitul «match de deschidere» între juniori, match ce prilejueşte reapariţia lui... Albu. (Nu ca jucător, căci.. Gheorghiţă a şi uitat de când nu mai e junior — ci ca arbitru).

D. Gabriel Marinescu, a sosit mai devreme ca deobiceiu, iar d. Alfred Fulga a venit cu maşina şi cu speranţa să asiste la o nouă victorie rapidistă.

In aşteptarea matchului cel mare, publicul nu prea se interesează de ceeace fac juniorii pe teren, ci discută cam... prin preajma bufetului.

Chibrit e — ca întotdeauna — în vervă.

— Prima zi de Paşti am fost la Velodrom.

— Păi... ce-ai căutat acolo?

— A fost un match între «bătrânii» şi «rataţii» Viforului. Au fost două echipe formate din atleţi, luptători, eccetăra.. să vă spui, numai campioni naţionali şi printre ei un marathonist balcanic. A fost un match frumos. Păcat că s'a jucat numa o repriză!..

— Dece nu s'a jucat şi al doilea mi-temp?

— N'au mai putut jucătorii. Obosiseră...

— Toţi?

— Toţi.

— Şi marathonistul?

— Şi el.

— Straşnici «atleţi»!

— O nebunie, nu altceva!

Clipa cea mare se apropie cu paşi repezi.

Publicul — ca deobiceiu — s'a împărţit în două tabere.

— Bate Venus.

— Fugi d'acolo. Bati câmpii.

Să mă bată Dumnezeu, dacă mint.

— Nu mai bate capul.

— Ce tot vă certaţi, bată-vă norocul!.. Lasă'să bată ăl mai bun.

— Poftim, alt nebun! Parcă nu se ştie că «ăl mai bun» e Rapid? Să nu vă mire, dacă Rapid câştigă cupa şi campionatul, realizând astfel un dublu event.

— Dar ce... crezi că Rapid e cal de curse?..

— Nu e, totuşi «te fac» două halbe că Venus pleacă înfrânt.

— S'a făcut.

Se pariază pe capete (şi mai ales pe şansele Rapidului) şi printre pariori descoperim şi pe d. căpitan Popescu Valentin, care face pariu pe 10 sticle de vin, cu un domn vorbăreţ şi chel, care susţine că oamenii lui Auer, vor duce cupa înapoi acasă.

«Dracii negrii» în frunte cu «Il dio», s'au lăsat şi ei prinşi în angrenajul jocurilor de noroc şi au venit pe teren, să-şi încerce norocul, în faţa «feroviarilor».

Rapidiştii au renunţat pentru astăzi la tricourile vărgate, şi au apărut în tricouri roşii deci după «dracii negrii», iată şi «dracii roşii»...

O să fie o partidă «cu draci»..

Rapid, sau mai bine zis... tradiţia, face ca David să scoată, de două ori, balonul din plasă.

Suporterii venusişti au amuţit. Pe teren, «negrii» sunt în passă neagră. Pentru puţin timp însă, căci deodată «Duduş» vede roşu în faţa ochilor (tricourile rapidiştilor sunt de vină!) şi se înfurie pe.. «giuleşteni», atât de rău, încât... tabela de afişaj arată... 2-1!..

Suporterii «negrilor» s'au înviorat. D. căpitan Valentin Popescu a început să se gândească la o cât mai practică întrebuinţare a celor 10 sticle de vin.

Oamenii lui Auer încearcă zadarnic să... salveze situaţia ce a devenit cam... neagră.

«Il muro» e de netrecut, iar Negrescu a reuşit să facă din Sipoş, un veritabil... «Il figuranto». (Banc copyright by Teodoru-Chibrit and... Titi Barosanu!).

In al doilea mi-temps, Bodola îşi ia «la revedere» dela David, îşi strânge oamenii grămadă şi... se mută cu ei, pe terenul Rapidului.

Egalarea, e o bae rece pentru suporterii feroviarilor.

Cei ai negrilor sunt în culmea fericirilor. Cunoscuţi, necunoscuţi se sărută entuziasmaţi. (Ferice de cei cari, întâmplător, au stat lângă suportere venusiste!).

Pe teren jocul s'a înteţit.

Motorul venusist funcţionează impecabil.

«Roşii» văd situaţia în negru, iar «negrii» în roz. Dacă adăugăm la aceasta vânătaia dela ochiul unui suporter rapidist, constatăm că matchul e foarte... technicolor.

Situaţia e aceeaş la sfârşit. Ba, fiindcă publicul strigă «bis», se mai joacă un «supliment» de 30 minute.

Dar goalul victorios, — goalul acesta pe care îl doreşte toată lumea (în porţi diferite, bineînţeles) întârzie să sosească.

Poenaru-Bordea, care a venit special pentru match dela Brăila, unde a jucat echipa sa de volley, regretă că s'a grăbit. (Pentru un match nul să părăsească el, un «negru vârtos» atât de turbat!..).

Şi... tradiţia s'a respectat: Venus n'a reuşit să înfrângă pe Rapid!

D. căpitan Popescu Valentin a pierdut 10 sticle de vin, căci... Rapid a dus cupa înapoi acasă.

Când are omul ghinion!..

Costel Pykomar

Milos Struşka ne părăseşte din nou, fiind angajat antrenor de către Levski (Sofia)

Miloş Struska ne părăseşte iar. Iată într'adevăr o veste care ne-a fost confirmată aseară chiar de simpaticul jucător — pe vremuri al Venusului — Struska, care a colindat Europa, activând când în Cehoslovacia (Pilsen), când în Norvegia, a poposit în ultima vreme iar pe meleagurile noastre dragi, de care-l legau frumoase amintiri.

Evenimentele de anul trecut din Cehoslovaia îl siliseră să părăsească ţara-i natală şi să revină printre noi.

Acum în posesia unei tentante oferte din partea clubului bulgar Lewsky din Sofia — al doilea clasat în campionatul vecinilor noştri din Sud — a acceptat invitaţia şi aseară ne-a părăsit — desigur nu pentru totdeauna.

«Miloş» ne-a comunicat că ne va ţine în curent — săptămânal — cu evenimentele sportive din Bulgaria.

Prin noi, Struska transmite tuturor prietenilor şi sportivilor bucureşteni — acei cari l-au apreciat şi iubit — salutările sale sportive.

FINALA CUPEI ROMANIEI se va rejuca la 26 Mai

Comisia de resort ţine Vineri seară o şedinţă specială

Finala Cupei României urmează a se rejuca, în urma rezultatului de eri.

Matchul Venus—F. C. Rapid, după partida de eri, are toate «atout»-urile de partea sa pentru a corespunde unei partide excepţionale.

Când se va juca această partidă?

Nu se ştie încă precis, căci urmează a se pronunţa comisia de resort — împreună cu grupările interesate.

In acest scop, comisia Cupei României a convocat o şedinţă pentru Vineri seară.

Din informaţiunile pe cari le deţinem se pare că se va apela la data de 26 Mai, când este programat matchul de campionat dintre aceste două formaţiuni

Dacă se va ajunge la un acord asupra acestei chestiuni pentru matchul de campionat, se va căuta altă dată, poate chiar după disputarea «Micului C. E. C.» — dacă nu se va găsi o dată liberă până atunci.